

„Minden lehetséges annak, aki hisz.” (Mk 9,23)

Márk úgy írja le a gyermek meggyógyítását, hogy Jézus kiúzi belőle a tisztátalan lelket. Lehetséges, hogy a mai orvostudomány epilepsziának írná le az esetet. Mindenesetre a gyógyítást felfoghatjuk csodának is. Egy csoda pedig attól csoda, hogy nem tudunk rá megszokott magyarázatot adni. Márpedig ha Márknak egy csoda leírása volt a szándéka, akkor mi is dönthetünk úgy, hogy nem próbáljuk megmagyarázni azt, amit ő sem akart.

Az utolsó mondat azonban jó alkalom arra, hogy elgondolkodjunk az imádság lényegén. Úgy gondolom, ha az imádság lényege a *gyermek gyógyulásának akarása* lett volna, akkor a tanítványoknak is sikerült volna a gyógyítás. Ezért az imádságot most inkább egy olyan nézőpont felvételének látom, amiben nem az álmaimat, vágyaimat látom, hanem azt a helyzetet, ami éppen van. Valamint a dolgok összefüggéseit ebben a helyzetben. Ha ebben a látásmódban minden a helyére kerül, akkor a dolgok megváltozhatnak. Vagy éppen maguktól megváltoznak. Hogy hol van az ilyenfajta imádságban Isten? Ő azt mondta magáról: „Vagyok, aki vagyok.” (Kiv 3,14) Tehát az imádságban Őt nem nekem kell „képbe hoznom”, hanem automatikusan bejön a képbe. Ha valami/valaki része a valóságnak, akkor Ő biztosan az.

Végül még egy dolgról szeretnék szólni, amit nem tudok nem észrevenni. A beteg gyermeket és apját (vagy mindkét szülőjét?) egy mai családnak is lehet tekinteni, amelyben – mint már tudjuk – a gyermek pszichés betegsége sokszor a család rossz működésének a tünete. Vagyis a gyermek a maga eszközeivel öntudatlanul is megpróbálja a konfliktusokat csillapítani és összetartani a családot. Ez az értelmezés megmagyarázza, hogy Jézus miért a szülőt kérdezi. Az apa pedig elmondja az eddigi eseményeket, és kéri Jézust, hogy szánja meg *őket*, segítsen *rajtuk*, mint *családon*. És Jézus ezért mondja, hogy az apa hite is gyógyulást hozhat ebben a helyzetben. A gyermek pedig szinte meghal, és újjászületik akkor, amikor lekerül válláról az a szerep, az a teher, amit eddig magára vett.

Legyen számunkra az ilyen imádság és hit a gyógyulás eszköze!

Tanos Gábor, CsG, Székesfehérvár